

Arrest

nr. 277 110 van 6 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 19 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart staatloos te zijn en België te zijn binnengekomen op 27 oktober 2019, verzoekt op 30 oktober 2019 om internationale bescherming.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 8 oktober 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 24 november 2021 en op 18 januari 2022.

1.3. Op 17 maart 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die op 17 maart aangetekend wordt verstuurd en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd geboren in Medina, Saudi-Arabië (hierna SA). U verklaart geen nationaliteit te bezitten. U hangt het islamitische geloof aan. Tot uw achtste, negende of tiende levensjaar verbleef u illegaal in Medina met uw vader M.D.Y., moeder A.I.M., broers – M.S. en M.Y. – en zussen – M.S., M.M. en M.R.. Jullie hadden in deze tijd ook geen toegang tot onderwijs, medische zorg of tewerkstelling. Uw vader diende 'in het zwart' te werken. In de periode 1997-1999 (1418-1420 in Hijri-kalender – zie administratief dossier) kocht uw vader, die eveneens zonder nationaliteit in SA was, een Nigeriaans paspoort via een man die voor de Nigeriaanse ambassade werkte, Bakran. Hij verkreeg vervolgens ook paspoorten voor uw moeder, uzelf en uw broers en zussen. Hierna slaagde hij er ook in om een verblijfskaart voor SA te verkrijgen en u en uw gezinsleden toe te voegen aan zijn verblijfsvergunning. Op zeventienjarige leeftijd kon u naar school gaan om te leren lezen en schrijven. Doorheen uw volwassen leven deed u verschillende jobs: danser, restaurantmedewerker, laden en lossen, verkopen van muziekcassetten. U moest wel alles 'in het zwart' doen. Verder verklaarde u dat u in SA geconfronteerd werd met racisme. U stelde behandeld te worden als een slaaf en ook zo genoemd te worden. Ook werd u meermaals opgepakt zonder enige reden. Eind 2016 - begin 2017 werd u geslagen en gearresteerd door de Saudische politie en daarbij ging uw tand kapot. U besloot dat u niet langer in SA kon blijven. U belde B. om een Nigeriaans paspoort aan te vragen. Drie weken later kreeg u het paspoort en vertrok u naar Qatar. Er was een man, T., die een visum voor u regelde. U werkte als postbode in Qatar tot april 2018. Via een reisbureau in Qatar had u een Schengenvisum geregeld waarmee u naar Polen vloog. Via T. kwam u hier in contact met een Libische man, S.. Deze had u beloofd dat hij een werkvergunning zou regelen voor u en daarom diende u geen verzoek voor internationale bescherming in (hierna VIB). S. verdween en u besloot te vertrekken uit Polen in april, mei of juni 2019. U wilde naar Zweden gaan, maar werd tegengehouden aan de grens met Denemarken en diende daar een VIB in op 6 juni 2019. Uw verzoek werd geweigerd en u trok naar België. Hier arriveerde u op 27 oktober 2019. Op 30 oktober 2019 diende u een VIB in te België.

U legde verschillende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek: (1) kopieën van Saudische verblijfskaarten van uzelf, uw vader D.Y.M., broer S.D.Y., zus S.D.Y. en R.D.Y.; (2) een bewijs dat uw vader naar de koranschool ging; (3) een overlijdensakte van uw vader; (4) accreditering voor het Al-Janadriah festival; (5) uw geboorteakte en een verklaring op eer over uw geboorte en die van uw zussen en broers; (6) een politierapport waarop staat dat u ooit verloren was en thuis bent gebracht door de politie; (7) een vaccinatiecertificaat; (8) een schoolrapport; en een (9) document van goed gedrag en zeden van het Ministerie van Onderwijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart staatloos te zijn en Saudi-Arabië, het land waar u geboren bent en tot 2017 woonde, verlaten te hebben wegens het racisme dat u daar onderging. U verklaart niet naar Nigeria, het land van nationaliteit van uw grootouders en tevens het land dat vermeld staat op uw paspoort en dat van uw vader, moeder, broers en zussen, te kunnen gaan omdat u stelt het Nigeriaanse paspoort gekocht te hebben en u daarom in Nigeria zou bestraft worden door de Nigeriaanse autoriteiten. Verder kan u niet naar Nigeria terugkeren, omdat u geen affiniteit heeft met Nigeria en u niet naar een land wil gaan dat erger is dan Saudi-Arabië.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op de bedrieglijke verklaringen die u aflegde betreffende enkele essentiële elementen binnen uw relaas.

Nochtans is het zo dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat **u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht**.

Het valt immers op dat u doelbewust hebt getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door inconsistente verklaringen af te leggen tijdens uw verschillende VIB-procedures betreffende uw documenten, uw beroep en reisweg – wat cruciale elementen zijn binnen uw asielrelaas.

Zo legde u bij de Deense asielautoriteiten een Nigeriaans paspoort – verstrekt op 29 maart 2017 door het Nigeriaanse consulaat in Jeddah – voor waarvan u bevestigde dat het een echt, legitiem paspoort was. Bovendien stelde u bij de Deense autoriteiten dat u doorheen uw leven drie Nigeriaanse paspoorten heeft gehad en dat u uw eerste paspoort kreeg toen u 18 à 19 jaar oud was. Om dit aan te vragen diende u gewoon naar het Nigeriaanse consulaat te gaan in Jeddah en een formulier in te vullen. Hier moesten jullie dan 1 à 2 maanden op wachten. U had geen problemen om de paspoorten aan te vragen, wel waren er bij uw tweede paspoort wat problemen omdat het een elektronische pas moest zijn (zie Deens dossier, p. 4). **Deze verklaringen vallen niet te rijmen met wat u in België verklaarde**, namelijk dat u uw Nigeriaans paspoort éénmaal verlengde – in 2016 of 2017 – en dat u dit steeds deed via een contactpersoon die op de ambassade werkte, B.. U stelde tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verder niets af te weten van het proces om het paspoort te verkrijgen – u betaalde B. gewoon 1500 Riyal en gaf hem pasfoto's en dan had u drie weken later uw paspoort. Toen u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS werd geconfronteerd met de verklaringen – betreffende de aanvraagprocedure van een paspoort – die u aflegde in het kader van uw Deense VIB-procedure stelde u dat deze niet klopten. U ontkende ook dat u drie paspoorten had gehad (notities van het tweede persoonlijke onderhoud, hierna NPO2, pp. 14-15). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen in Denemarken doet echter geen afbreuk aan bovenstaande tegenstrijdigheid. Bovendien had u volgens uw verklaringen tijdens beide persoonlijk onderhoud op het CGVS uw eerste Nigeriaanse paspoort verkregen toen u ongeveer tien/elf/twaalf jaar oud was (notities van het eerste persoonlijke onderhoud, p. 7, hierna NPO1 ; NPO2, p. 6). Er mag dan ook opgemerkt worden dat u geen duidelijkheid wenste te verschaffen betreffende essentiële informatie – hoeveel, wanneer verkregen, hoe verkregen – gerelateerd aan de Nigeriaanse paspoorten die u (ooit) in uw bezit had. Gezien het cruciale belang van deze documenten voor uw nationaliteitsstatus, zijn deze verklaringen dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw staatloosheid alsook uw algemene geloofwaardigheid.

Er wordt in deze context ook gewezen op het feit dat u bij de Deense autoriteiten stelde – betreffende uw Saudische **verblijfsvergunning** – dat het origineel nog in SA lag (zie Deens dossier, p. 14), terwijl u in België verklaarde dat het origineel hiervan nog in Denemarken lag (NPO1, p. 19). Gezien ook dit een belangrijk document betreft, blijken deze tegenstrijdige verklaringen een verdere negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

In deze context wordt dan ook gewezen op de inconsistente verklaringen die u aflegde met betrekking op uw **beroep**. Zo stelde u voor de Deense autoriteiten dat u als politieagent in Qatar had gewerkt vanaf 5 mei 2014 tot u werd ontslagen in 2017 omdat er een crisis startte tussen SA en Qatar. U stelde dat u in de periode dat u daar werkte als agent steeds van Qatar naar SA reisde met de auto en dat u voor deze reis gebruikmaakte van uw Nigeriaans paspoort (zie Deens dossier, p. 3). Verder verklaarde u in SA gewerkt te hebben in een restaurant, een krantenwinkel, een kledijwinkel en een elektronicazaak (zie Deens dossier, p. 3). Voor de Belgische autoriteiten vermeldde u dat u inderdaad verschillende jobs deed in SA – zoals chauffeur, muzikant, elektricien (NPO1, p. 15), danser, lader en lossen, restaurantmedewerker, verkoper (NPO2, p. 11)– maar u maakte geen melding van uw periode als politieagent in Qatar. Wel stelde u dat u als postbode werkte in Qatar nadat u SA was ontvlucht (NPO2, p.9). Toen u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS werd geconfronteerd met uw uitspraken betreffende uw politiedienst in Qatar in de periode 2014-2017, ontkende u expliciet en stelde u dat u pas in 2016 naar Qatar bent gegaan. Toen de dossierbehandelaar nogmaals een verklaring vroeg, was uw antwoord: “ik ben even verbaasd, in Denemarken krijg je geen kopie om dan de

opmerkingen te geven zoals hier en daar zeiden ze ook eerst dat het werd geaccepteerd en dan zeiden ze van niet. Ik ben even verbaasd als u" (NPO2, p. 15). Naast het feit dat uw loutere ontkenning niet voldoende is om de tegenstrijdigheid te verklaren, dient er ook gewezen te worden op het feit dat u wel degelijk opmerkingen kon formuleren na uw interview in Denemarken en dit bovendien ook deed (zie Deens dossier, p. 10). Van iemand die discriminatie inroept als reden voor vertrek uit zijn land van langdurig verblijf mag verwacht worden dat deze duidelijkheid schept over zijn tewerkstelling. Het feit dat u inconsistente en misleidende verklaringen aflegde hieromtrent tast dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid aan.

In deze context mag er ook gewezen worden op het feit dat u geen eenduidige verklaringen aflegde over uw vertrek en **reisweg** uit SA. Zo stelde u dus tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u in 2016 (NPO2, p. 15)/eind 2016-begin 2017 (NPO2, p. 9) wegluchtte uit SA. U stelde daarna nog tot april 2018 gewerkt te hebben als postbode in Qatar. Nochtans had u eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaard dat u pas in februari 2018 vertrok uit SA richting Qatar en in april 2018 reeds terug vertrok uit Qatar naar Polen (verklaring DVZ, vraag 37). In Denemarken had u eveneens verklaard in februari 2018 uit SA vertrokken te zijn. U ging via Oman naar Qatar en na twee maanden, toen ze mensen begonnen te ontslaan in Qatar – hoewel u eerder stelde reeds in 2017 ontslagen te zijn – verkreeg u een Schengenvisum voor Polen (Deens dossier, p. 5). Het feit dat u geen consistente verklaringen aflegde over uw vertrek en reisweg uit SA tast uw geloofwaardigheid dan ook nog verder aan.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat u bewust heeft gepoogd om de Belgische asielautoriteiten te misleiden door geen duidelijkheid te verschaffen over uw documenten, beroep en reisweg. Dit haalt bij voorbaat uw geloofwaardigheid onderuit.

Verder kan worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk staatloos zou zijn én dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u de Nigeriaanse nationaliteit niet zou bezitten of niet zou kunnen claimen.

Immers zijn er verschillende stukken en verklaringen in het administratieve dossier waaruit uw Nigeriaanse nationaliteit blijkt.

Zoals eerder aangehaald legde u bij de Deense asielautoriteiten – waar u een verzoek om internationale bescherming indiende vooraleer u naar België kwam - een **Nigeriaans paspoort** – verstrekt op 29 maart 2017 door het Nigeriaanse consulaat in Jeddah – voor **waarvan u bevestigde dat het een echt, legitiem paspoort was**. Bovendien stelde u bij de Deense autoriteiten dat u doorheen uw leven drie Nigeriaanse paspoorten heeft gehad en dat u uw eerste paspoort kreeg toen u 18 à 19 jaar oud was. Om dit aan te vragen diende u gewoon naar het Nigeriaanse consulaat te gaan in Jeddah en een formulier in te vullen. Hier moesten jullie dan 1 à 2 maanden op wachten. U had geen problemen om de paspoorten aan te vragen, wel waren er bij uw tweede paspoort wat problemen omdat het een elektronische pas moest zijn (zie Deens dossier, p. 4). Er wordt nog op gewezen dat u voor de Deense autoriteiten ook een Saudische verblijfskaart voorlegde – waarop uw **nationaliteit als Nigeriaan** aangeduid staat – alsook een document van familiesamenstelling – uitgevaardigd door het Saudische Ministerie van Binnenlandse zaken dat eveneens aangeeft dat **u en uw gezin allen de Nigeriaanse nationaliteit bezitten** (Deens dossier, pp. 4;14).

Uit verdere navraag bij de Deense autoriteiten bleek bovendien ook nog dat u twee rijbewijzen, een verblijfsvergunning en een militaire identiteitskaart uit Qatar had **waarop eveneens de Nigeriaanse nationaliteit vermeld staat** (zie administratief dossier).

Verder wordt er op gewezen dat u bij uw registratie van uw VIB op 28 oktober 2019 verklaarde de **Nigeriaanse nationaliteit** te bezitten (zie enregistrement demande de protection internationale). U legde toen ook zelf een geboorteakte voor, waarop vermeld staat dat u de **Nigeriaanse nationaliteit** bezit. Verder is het zo dat u bij uw initiële verklaring bij de DVZ op 3 december 2019 **zelf stelde dat uw huidige nationaliteit weldegelijk de Nigeriaanse nationaliteit is (en geen andere)** (verklaring DVZ, vraag 6a). Ook op uw bijlage 26 staat genoteerd dat **u de Nigeriaanse nationaliteit bezit**. Ook stelde u bij uw initiële verklaring bij de DVZ op 3 december 2019 dat uw vader, moeder en broers en zussen de **Nigeriaanse nationaliteit** hebben (verklaring DVZ, vragen 13 en 17). Toen u verklaringen aflegde in het kader van de vragenlijst van het CGVS, op 1 oktober 2020, legde u ook nog zelf een document van goed gedrag en zeden van het Saudisch Ministerie van Onderwijs voor waarop de Nigeriaanse nationaliteit eveneens aangegeven is, alsook geboorteverklaringen over u, uw broers en zussen waarop eveneens de

Nigeriaanse nationaliteit aangeduid staat. U verklaarde bij de DVZ dat uw paspoort afgaf te Denemarken, u een visum had voor Polen en u Saudi Arabië legaal verliet met het vliegtuig in februari 2018 om naar Qatar te gaan en u Qatar legaal verliet met het vliegtuig in april 2018 om naar Polen te gaan (vragen 28, 29 en 37).

Tijdens uw persoonlijke onderhouden op het CGVS blijkt u plots quasi totaal onwetend betreffende uw afkomst en nationaliteit, die van uw ouders én die van uw grootouders. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud geen nationaliteit te hebben. Evenmin had u er een idee van wanneer u geboren bent (NPO 1, p.8). Ook uw vader zou volgens u geen nationaliteit hebben. Hij zou ook nooit papieren / documenten gehad hebben tot hij een Nigeriaans paspoort 'kocht'. Of het een officieel paspoort was, wist u niet (NPO 1, p. 10 en NPO 2, p.6). Toen u gevraagd werd welke nationaliteit uw grootvader langs vaders kant had, gaf u aan dat deze evenmin een nationaliteit had. Aangeven waar of wanneer hij geboren is of wanneer hij overleed kon u niet. U had er geen idee van of hij broers of zussen had. Evenmin had u er een idee van hoe uw grootvader in Saudi-Arabië terechtgekomen is. U wist zelfs niet of hij daar geboren is of hij later naar daar gegaan is. Al even opmerkelijk is dat u aangaf dat uw ouders bovenstaande zaken evenmin wisten. Toen u gevraagd werd naar de nationaliteit van uw grootvader langs moeders kant, gaf u opnieuw aan het niet te weten. U vroeg er ook nooit naar, dit terwijl u nog steeds in contact staat met uw moeder (NPO 1, p.10 en p.12 en NPO 2, p.5-6). Vreemd genoeg gaf u verder aan dat uw moeder over de **Nigeriaanse** nationaliteit beschikt, hoewel ze – net zoals haar ouders - van Soedanese afkomst is (NPO 1, p.11). Toen u erop gewezen werd dat u eerder ooit verklaarde de Saudische nationaliteit te hebben, ontkende u dit en gaf u aan dat u soms als een Saudi behandeld werd (NPO 1, p.9). Langs de andere kant legde u dan weer Saudische verblijfskaarten voor van uzelf, uw vader, uw broer Shadi, uw zussen Shadia en Rucayah waar opnieuw op staat aangegeven dat jullie de **Nigeriaanse nationaliteit** hebben. U verklaarde ook zelf dat ze 'op dit moment' allemaal **Nigeriaan** zijn (NPO 1, p.14). Ook legde u nog een overlijdensakte van uw vader voor waarop eveneens de **Nigeriaanse nationaliteit** vermeld staat.

Daarnaast verklaarde u tijdens de persoonlijke onderhouden op het CGVS ook nog eens dat uw vader, uw moeder en al uw broers en zussen ook een **Nigeriaans paspoort** hadden. U verklaarde dat uw vader deze paspoorten had gekocht via een man die op de ambassade werkte, genaamd Bakran. Echter, zoals eerder aangehaald stelde u in Denemarken dat u hiervoor gewoon naar het Nigeriaanse consulaat-generaal in Jeddah moest, een formulier moest invullen en vervolgens één of twee maanden moest wachten op het paspoort (zie supra). Het feit dat acht personen uit uw familie, zonder problemen, meermaals – tenminste u al zeker – een Nigeriaans paspoort wisten te bemachtigen bij het consulaat-generaal is dan ook een bijkomende sterke indicatie dat u daadwerkelijk van Nigeriaanse origine bent, waartegen uw blote bewering dat u geen nationaliteit zou hebben niet opweegt.

De inconsistente, niet aannemelijke en vage verklaringen die u aflegde betreffende uw afkomst alsook het gebrek aan interesse dat u toonde in uw afkomst komen niet overeen met wat verwacht kan worden van iemand die daadwerkelijk zijn hele leven in SA werd gediscrimineerd omwille van zijn anders zijn.

De andere documenten die u voorlegde alsook uw verklaringen kunnen niet overtuigen van het tegendeel.

Zo stelde u zelf dat u op de accreditering voor het Al-Janadriah festival – neergelegd op 1 oktober 2020 – door de Saudische autoriteiten hier als Saudi werd genoemd omdat u anders niet mocht deelnemen aan het festival (NPO1, p.18). Over het vaccinatiecertificaat stelt u zelf dat ze hier een fout maakten, dat u eigenlijk drie jaar was toen u het vaccin toegediend kreeg en dat u bovendien geen Saudi bent. Betreffende het politierapport dat u voorlegde frappeert het vooreerst dat u geen idee had wat er precies gebeurde of wanneer het precies gebeurde (NPO1, p. 19). Bovendien spreekt het over het feit dat u verloren liep tijdens het Tarawiye-gebed op 19 maart 1997 (11/11/1417 islamitische kalender). Dit gebed vindt echter plaats tijdens de ramadan-maand die in 1997 van 10 januari tot 8 februari liep (zie administratief dossier). Het document vertoont dan ook een frauduleus karakter. Verder mag er ook nog op gewezen worden dat het ongeloofwaardig is dat de Saudische ordediensten een kind met onbekende nationaliteit naar huis zouden brengen - en dus zouden vaststellen dat uw ouders eveneens geen legale documenten hadden – zonder hier enig gevolg aan te geven.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Denemarken waar u eveneens aanhaalde staatloos te zijn. De Deense autoriteiten kwamen ook tot de vaststelling dat u de **Nigeriaanse nationaliteit bezit** en dus niet staatloos bent (zie administratief dossier). Verder wordt nog gewezen op de opmerking van uw raadvrouw die tijdens het tweede persoonlijke onderhoud wees op het feit dat indien wat uit het Deens dossier blijkt correct is, dat het dan nog steeds maar een louter

papieren band met Nigeria betreft (NPO2, p. 17). Dit doet echter niets af van het feit dat ten opzichte van Nigeria, het land van nationaliteit, dient beoordeeld te worden.

Gelet op bovenstaande weet u dan ook niet te overtuigen dat u staatloos zou zijn, omdat u en uw familieleden de Nigeriaanse nationaliteit louter 'gekocht' hebben, maar wijst alles er wel op dat u over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt.

Er dient op te worden gewezen dat uw vrees dient beoordeeld te worden ten opzichte van uw beweerde land van nationaliteit, namelijk Nigeria. Het relaas waarbij u voorhoudt in Saudi Arabië het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie, kan niet leiden tot het erkennen van de vluchtelingenstatus of het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze feiten deden zich voor buiten Nigeria, zodat deze problemen niet dienen worden meegenomen in de beoordeling van uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw beweerde land van herkomst, Nigeria, gezien de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van uw beweerde nationaliteit (in casu de Nigeriaanse).

Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u geopperde vrees bij terugkeer naar Nigeria, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).

Toen u in de vragenlijst van het CGVS gevraagd werd wat uw vrees bij terugkeer naar Nigeria is, repliceerde u enkel door te stellen dat u geen Nigeriaan bent en het Nigeriaanse paspoort 'gekocht' werd (vragenlijst CGVS, dd. 1/10/2020). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u er op wees dat uit elementen in het dossier blijkt dat u over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt en u gevraagd werd wat uw vrees bij terugkeer naar Nigeria is, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u geen Nigeriaan bent en u een paspoort kocht (NPO 2, p.15-16). U verklaarde verder dat u gearresteerd zou worden indien u naar Nigeria zou gaan omdat u een paspoort heeft gekocht, omdat het een vals document betreft (NPO2, p. 16). U stelde echter zelf, in Denemarken en in België, dat het een authentiek paspoort betreft. Bovendien slaagde u er meermaals in om met uw Nigeriaans paspoort te reizen – van SA naar Qatar naar Polen en naar Denemarken. Dat u dit paspoort via omkoping 'gekocht' zou hebben, blijft een blote bewering. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat de Nigeriaanse autoriteiten van omkoperij zouden uitgaan. U haalt verder aan dat u zich meer Saudi dan Nigeriaan voelt en dat Nigeria uw land niet is (NPO2, 16-17). Dit betreft echter noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde redenen waarom u asiel aanvraagt en waarom u niet naar Nigeria zou kunnen terugkeren, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria en evenmin haalde u dergelijke feiten aan die u zouden verhinderen om naar Nigeria terug te keren.

Verder wordt vastgesteld dat uit uw verklaringen eveneens geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld ten opzichte van het land waarvan u de nationaliteit bezit, Nigeria.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter

door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Wat betreft de (algemene) veiligheidssituatie te Nigeria haalde u vaag aan dat er geen mensenrechten zijn in Nigeria, dat u niet weet wat ze met u gaan doen – misschien uw organen verkopen – en dat 'het Afrika is' (NPO, p. 16). Uw advocate haalde verder nog aan dat u geen sociaal netwerk heeft in Nigeria (NPO, p. 17). Hierover kan opgemerkt worden dat u bij verschillende asielautoriteiten geen enkel zicht heeft willen bieden op een mogelijk netwerk in Nigeria ondanks het feit dat u en uw familie Nigeriaanse paspoorten en de Nigeriaanse nationaliteit bezitten.

Wat de algemene veiligheidssituatie in Nigeria betreft kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militias. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst binnen Nigeria is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Nigeriaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw herkomst uit Nigeria.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u - ondanks het feit dat u uitgebreid de kans geboden werd - geen klaarheid schepte over uw regio van herkomst te Nigeria. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst te Nigeria, laat staan waarom uw familie die oorspronkelijk verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, Nigeria, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 januari 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/5 en 57/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 13 EVRM, van artikel 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 4 van richtlijn 2001/95/EU, van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake de normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming en van de samenwerkingsplicht.

Verzoeker betoogt dat zijn asielprocedure in Denemarken allerm minst goed of correct is verlopen nu hij er geen bijstand kreeg van een advocaat tijdens het onderhoud en hij tijdens zijn procedure niet juridisch ondersteund werd. Hij werd zeer lang verhoord, namelijk van 9u30 tot 14u en beschikte na afloop van het onderhoud niet meer over de nodige concentratie om nog opmerkingen te formuleren. Hij wijst erop dat in België de mogelijkheid wordt geboden om acht dagen na het onderhoud nog opmerkingen te formuleren. Bovendien vermeldt het Deense dossier dat hij geen beroep kon instellen tegen de negatieve beslissing. Omdat hij geen afdoende procedurele juridische waarborgen heeft genoten in het kader van zijn Deense asielprocedure, meent hij dat zijn Deense asioldossier niet als basis kan dienen voor de thans bestreden beslissing.

Vervolgens legt hij uit dat zijn vader in Saudi-Arabië via omkoping een Nigeriaans paspoort heeft bekomen en dat hij dit ook zelf heeft gedaan in 2017. Omdat het werd afgegeven door de ambassade, deelde hij in Denemarken mee dat het ging om een echt legitiem paspoort. Dat hij in Denemarken zou verklaard hebben dat hij in Jeddah op het consulaat een papier moest invullen, zou berusten op een misverstand. Daarnaast wijst hij erop dat hij hiermee niet geconfronteerd werd. Hij zou op geen enkel ogenblik verklaard hebben dat hij drie paspoorten had ontvangen. Hij concludeert dat de Deense autoriteiten hem verkeerd hebben begrepen.

Er zou geen sprake zijn van een tegenstrijdigheid m.b.t. de locatie van zijn Saoedische verblijfsvergunning nu zijn originele verblijfsvergunning werd overhandigd aan de Deense politie.

Hij vervolgt dat hij een tijdlang in Qatar heeft verbleven met een precair verblijfsstatuut. Hij erkent dat hij niet verklaard heeft dat hij daar tewerkgesteld was als agent, maar hij wijt dit aan zijn enorme angst.

Hij ontkent de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, legt uit dat het gaat om een “gekochte” nationaliteit en meent dat de commissaris-generaal een zeer selectieve lezing doet van zijn dossier en zelf geen goede notie heeft van “nationaliteit”. Alle andere documenten die de Nigeriaanse nationaliteit vermelden, zouden gebaseerd zijn op het gekochte Nigeriaanse paspoort. Vervolgens meent hij dat hij naar best vermogen verklaringen afgelegd heeft en geantwoord heeft op de vragen over zijn afkomst, wat voor hem heel delicaat ligt nu hij als slaaf naar Saudi-Arabië werd gebracht door zijn grootvader en hij vervolgens kon vluchten. De schaamte en taboe die op zijn slavenafkomst liggen, zouden heel groot zijn en van enige onwil zou aldus geen sprake zijn. Vervolgens verwijst hij naar het politierapport waarin als nationaliteit “onbekend” werd vermeld. Omdat hij bijzonder jong was op het moment van de feiten, kan hij zich weinig herinneren, maar wenst hij te herhalen dat het politierapport bevestigt dat zijn nationaliteit “onbekend” was. Uit het schoolcertificaat blijkt volgens hem dat de nationaliteit van zijn vader ook onbekend is. Daarnaast meent hij dat het geboortecertificaat ook een belangrijke indicatie vormt omtrent de waarachtigheid van zijn relaas. Hij verwijt de commissaris-generaal geen voldoende onderzoek te hebben gevoerd naar die documenten.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus zet hij uiteen dat hij een *quasi* ongeschoolde jongeman is die in grote armoede heeft geleefd en her en der klussen heeft uitgevoerd om te overleven. Hij zou meermaals het slachtoffer zijn geweest van politiegeweld. De bijgebrachte documenten tonen volgens hem aan dat hij steeds in Saudi-Arabië en niet in Nigeria heeft gewoond. Zijn kwetsbaar profiel zou niet in overweging zijn genomen door de commissaris-generaal. Hij stelt geen enkele band te hebben met Nigeria, er nooit gewoond te hebben en er geen enkele sociale contacten te hebben. Het loutere beschikken over een nationaliteit is volgens hem niet afdoende om te besluiten tot een veilige terugkeer.

3. Nieuwe stukken

3.1. De commissaris-generaal maakt op 19 juli 2022 een aanvullende nota over op grond van artikel 39/79, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin volgende nieuwe stukken worden bijgebracht:

- EASO, “*Nigeria Security Situation*” van juni 2021, met vermelding van de weblink;
- EASO, “*Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021, met vermelding van de weblink.

3.2. Naar aanleiding van de vraag van de Raad overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet om de volledige vertaling naar het Nederlands over te maken van de stukken 1 en 2 uit de map landeninformatie, zijnde de stukken getiteld ‘Denemarken dossier VIB (dd. 3/11/21)’ en ‘Denemarken dossier VIB 2 (dd. 24/02/22)’, maakt de commissaris-generaal op 2 augustus 2022 een aanvullende nota over waarbij de desbetreffende vertalingen worden gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met

de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling

4.3.1. Verzoekers vrees

Verzoekers asielrelaas en vluchtmotieven kunnen als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart staatloos te zijn en Saudi-Arabië, het land waar hij werd geboren en tot 2017 heeft gewoond, verlaten te hebben wegens racisme en omdat hij door de politie werd geslagen en zijn tand brak (CGVS verhoor 2, p. 8). Hij stelt niet terug te kunnen keren naar Nigeria, het land waarvan zijn moeder de nationaliteit heeft (CGVS verhoor 1, p. 11) en het land waarvan de nationaliteit vermeld staat op zowel zijn paspoort als dat van zijn vader, moeder, broers en zussen omdat die Nigeriaanse paspoorten gekocht werden en hij om die reden bestraft zal worden door de Nigeriaanse autoriteiten. Hij voegt toe geen banden te hebben met Nigeria en stelt dat hij niet wil terugkeren naar een land dat erger is dan Saudi-Arabië (CGVS verhoor 2, p. 16).

4.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De commissaris-generaal wijst vooreerst op de bedrieglijke verklaringen die verzoeker aflegde betreffende enkele essentiële elementen binnen zijn relaas en stipt hierbij aan dat verzoeker heeft getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door inconsistente verklaringen af te leggen tijdens de verschillende VIB-procedures betreffende zijn documenten, beroep en reisweg. Hierbij wordt gepreciseerd dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de Deense asielautoriteiten met betrekking tot zijn Nigeriaans paspoort, zijn Saudische verblijfsvergunning, zijn beroep en zijn vertrek en reisweg uit Saudi-Arabië. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk staatloos is en evenmin dat hij de Nigeriaanse nationaliteit niet bezit of niet kan claimen. Hierbij wordt enerzijds geoordeeld dat verzoeker verschillende stukken heeft neergelegd en verklaringen heeft afgelegd waaruit zijn Nigeriaanse nationaliteit blijkt. Anderzijds wordt vastgesteld dat de overige neergelegde documenten geen ander beeld scheppen omtrent zijn nationaliteit. Op grond van voorgaande oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers vrees dan ook beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Nigeria en dat de feiten die verzoeker vermeldt ten aanzien van Saudi-Arabië niet kunnen leiden tot de toekenning van de internationale beschermingsstatus. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat de door verzoeker geopperde vrees bij terugkeer naar Nigeria geen verband houdt met één van de redenen die het Vluchtelingenverdrag voorziet daar hij enkel verklaart geen Nigeriaan te zijn omdat zijn Nigeriaans paspoort gekocht werd en hij hiervoor in Nigeria gearresteerd zal worden terwijl hij zowel bij de Deense als bij de Belgische asielinstanties verklaarde dat het een authentiek paspoort betreft. Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria en artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de beslissing vastgesteld dat verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn herkomst uit Nigeria en dat door zijn gebrekkige medewerking op dit punt de commissaris-generaal in het ongewisse verkeert over zijn werkelijke streek van herkomst in Nigeria, waardoor

verzoeker, nu dit de kern van zijn asielrelaas raakt, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer ernstige schade loopt. Middels een aanvullende nota benadrukt de commissaris-generaal dat het geweldsniveau in Nigeria regionaal erg verschillend is, dat het aantonen van de werkelijke plaats van herkomst binnen Nigeria dan ook essentieel is en dat verzoeker hiertoe in gebreke blijft. Met een tweede aanvullende nota benadrukt de commissaris-generaal dat verzoeker bewust gepoogd heeft om de Belgische asielautoriteiten te misleiden door geen duidelijkheid te verschaffen over zijn documenten, zijn beroep en zijn reisweg, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk staatloos zou zijn en hij de Nigeriaanse nationaliteit niet zou bezitten of claimen en bovendien uit verschillende stukken en verklaringen zijn Nigeriaanse nationaliteit blijkt.

4.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat hij waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, zijn landen en plaatsen van eerder verblijf, zijn reisroute en reisdocumenten. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden en het land of de landen die geacht worden bescherming te (kunnen) bieden kunnen bepaald worden.

Zoals blijkt uit wat *infra* volgt en terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing, komt verzoeker geenszins tegemoet aan de op hem rustende plicht tot medewerking.

De Raad herhaalt te dezen dat het bewijs van nationaliteit een essentieel element is in de asielprocedure en wijst erop dat dit reeds bij aanvang van het eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk werd benadrukt: *“U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekommen.”* (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst CGVS, Voorafgaand advies). Ook bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd verzoeker er op gewezen dat het van belang is dat hij geen antwoord probeert uit te vinden en dat hij de waarheid spreekt (CGVS verhoor 1, p. 5). Op het einde van het onderhoud werd hij vervolgens meegedeeld dat het beter is om het interview voorlopig af te ronden en dat er een tweede interview zal worden georganiseerd om meer duidelijkheid te krijgen over zijn situatie (CGVS verhoor 1, p. 22). Voorgaande werd ook herhaald bij aanvang van het tweede onderhoud (CGVS verhoor 2, p. 4: *“Het gehoor vandaag zal op een iets andere manier verlopen dan de vorige keer; Vandaag dient om de bijkomende info te vergaren die de Commissaris-Generaal nog nodig heeft om tot een correcte beslissing te komen. Het kan gebeuren dat ik vragen stel die u eerder al beantwoordde; indien dit gebeurt vraag ik u vriendelijk om ze opnieuw te beantwoorden. Zoals u nog weet van vorige keer: als u het antwoord niet weet op een vraag moet u zeker geen antwoord proberen uit te vinden; De waarheid blijft voorop staan.”*) Verzoeker was aldus op de hoogte dat hij na afloop van zijn eerste persoonlijk onderhoud nog geen voldoende zicht had geboden op zijn situatie en werd uitdrukkelijk de mogelijkheid geboden hieraan tegemoet te komen tijdens een tweede persoonlijk onderhoud, waartoe hij opnieuw in gebreke bleef, zoals verder *infra* blijkt.

Waar verzoeker betoogt dat zijn asielprocedure in Denemarken allerminst goed of correct verlopen is, hij tijdens zijn onderhoud geen bijstand kreeg van een advocaat, geen juridische ondersteuning had, zeer lang verhoord werd en hij na afloop van het onderhoud niet meer over de nodige concentratie beschikte om nog opmerkingen te formuleren, oordeelt de Raad dat verzoeker niet verder komt dat het uiten van niet-onderbouwde kritiek ten aanzien van het Deense asielsysteem. Bovendien strijdt dergelijke kritiek met zijn verklaring dat hij in Denemarken beroep deed op een organisatie die vluchtelingen helpt (AD CGVS, deel 8 DVZ, p. 12, vraag 33). Dat hij aldus geen beroep kon doen op enige hulp tijdens zijn procedure in Denemarken klemmt met zijn eigen verklaringen en kan niet worden bijgetreden. Bovendien

blijkt uit het verhoor bij de Deense autoriteiten dat verzoeker gehoord werd met bijstand van een tolk Arabisch, dat hij na het interview bevestigd heeft dat hij alles heeft begrepen en dat zijn opmerkingen werden geformuleerd (Aanvullende nota CGVS, vertaling Deens dossier, getiteld "rapport van goederen in bewaring", p. 10 van 14).

Dat de inhoud van het Deense asioldossier niet gehanteerd mag worden bij de beoordeling van zijn in België ingediende verzoek om internationale bescherming onderbouwt verzoeker op geen enkele wijze en betreft geen dienstige kritiek.

Uit de stukken van het Deense asioldossier, en meer bepaald de vertalingen die werden toegevoegd per aanvullende nota van de commissaris-generaal van 2 augustus 2022 blijkt dat verzoeker, in het kader van zijn in Denemarken ingediende verzoek om internationale bescherming, de volgende stukken heeft voorgelegd:

- Een Nigeriaans paspoort , uitgereikt op 29.03.17, geldig tot 28.03.22;
- Een rijbewijs van Qatar met de Nigeriaanse nationaliteit, geldig tot 07.06.20;
- Een militaire ID-kaart van Qatar met de Nigeriaanse nationaliteit;
- Een verblijfskaart van Qatar met de Nigeriaanse nationaliteit, geldig tot 07.07.18.

Bovendien verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij de Nigeriaanse nationaliteit bezit en bevinden er zich nog meer documenten in het administratief dossier waaruit zijn Nigeriaanse nationaliteit (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst, punt 2.3; verklaring DVZ, punt 6.a; bijlage 26) alsook die van zijn vader en moeder (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst punt 13) en zijn broers en zussen (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst punt 17) blijkt. In het rechtsplegingsdossier bevinden zich aldus verschillende documenten waaruit blijkt dat verzoeker wel degelijk de Nigeriaanse nationaliteit heeft.

Uit het Deense asioldossier blijkt vervolgens dat de Deense asielinstanties tot dezelfde conclusie gekomen zijn nu de motieven van de door hen genomen beslissing dienaangaande luiden als volgt:

"(...) Wij oordelen om mee te beginnen of je een staatsburger van Nigeria bent.

Wij hebben hierbij benadrukt dat je in verband met je asielaanvraag je eigen echte Nigeriaanse nationaliteitspaspoort hebt overgelegd dat op 29 maart 2017 is uitgereikt en dat uit dit paspoort blijkt dat je een Nigeriaans staatsburger bent.

Het kan niet leiden tot een gewijzigde beoordeling dat je vader oorspronkelijk zijn Nigeriaanse paspoort via omkoping heeft gekregen en dat je een Nigeriaans paspoort hebt gekregen op basis van het nationaliteitspaspoort van je vader.

Wij zijn aldus van oordeel dat de manier waarop je vader zijn paspoort heeft gekregen, of hij nu vanuit Nigeria of vanuit een ander land naar Saoedi-Arabië is gekomen, niet tot een gewijzigde beoordeling kan leiden.

Wij hebben hierbij belang gehecht aan je informatie dat je op de leeftijd van 18-19 jaar voor het eerst een nationaal paspoort hebt gekregen bij de Nigeriaanse ambassade in Saoedi-Arabië en dat je paspoort daarna zonder problemen twee keer is verlengd.

We hebben ook belang gehecht aan je informatie dat je zelf nooit steekpenningen hebt betaald in verband met de afgifte van je Nigeriaans paspoort.

Bij de beoordeling hebben we ook belang gehecht aan het feit dat je een aanleiding hebt gevonden om je Nigeriaans paspoort te gebruiken om van de Poolse autoriteiten als Nigeriaans staatsburger een geldig Schengenvisum te krijgen met een geldigheidsduur van 26 april 2018 tot 26 juli 2018.

Op basis van het bovenstaande is de asielrechtelijke beoordeling alleen gemaakt met betrekking tot Nigeria.

Wij zijn van oordeel dat je verklaring betreffende je asielmotief er niet toe kan leiden dat je een verdrags- of beschermingsstatus krijgt, conform §7 van de Vreemdelingenwet.

Wij zijn dus van mening dat je niet hebt waarschijnlijk gemaakt dat je problemen zult hebben met de Nigeriaanse autoriteiten als zij te weten komen dat je vader tegen betaling van steekpenningen een paspoort heeft gekregen.

Wij hebben hierbij benadrukt dat je drie keer een Nigeriaans paspoort hebt gekregen op de Nigeriaanse ambassade in Saoedi-Arabië en dat je in dit opzicht geen problemen hebt gehad.

Het feit dat je Nigeria niet kent, dat je geen familie in het land hebt en dat je alleen Arabisch spreekt, zijn omstandigheden van sociaal-economische aard, die op zichzelf buiten het toepassingsgebied van artikel 7 van de Vreemdelingenwet vallen.

(...)

Instructies voor het aantekenen van beroep

Je kunt bij de Vluchtelingencommissie geen beroep aantekenen tegen de beslissing om asiel te weigeren, aangezien je verzoek als blijkbaar ongegrond is behandeld, zie §53 b, lid 1 van de Vreemdelingenwet.

Je kunt beroep aantekenen tegen de beslissing betreffende uitwijzing en binnenkomstverbod bij de Vreemdelingencommissie, (...)

Je moet binnen 8 weken na ontvangst van de beslissing in beroep gaan bij de Vreemdelingencommissie. Indien je later dan binnen deze termijn beroep aantekent, zal je beroep in principe niet worden behandeld. Als je in beroep gaat, beslist de Vreemdelingencommissie of je tijdens de beroepsprocedure hier in Denemarken kunt blijven."

Naast het feit dat Denemarken niet deelneemt aan de aanneming van de Asielprocedurerichtlijn en voormelde richtlijn aldus niet bindend voor, noch van toepassing is in Denemarken, zoals bepaald in overweging 59 van dezelfde richtlijn, staat het verzoeker, indien hij de mening is toegedaan dat de Deense autoriteiten hem bepaalde rechten of procedurele waarborgen hebben ontzegd bij de behandeling van zijn asielprocedure, vrij om de nodige stappen te zetten bij de bevoegde Deense autoriteiten. Bovendien stond het verzoeker vrij om, zoals in de Deense asielbeslissing staat te lezen, een beroepsprocedure in te leiden bij de Vreemdelingencommissie en zijn grieven aldaar kenbaar te maken.

Verder dient opgemerkt dat verzoeker zowel tijdens het eerste als tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigd werd over de in Denemarken doorlopen asielprocedure en hij expliciet verklaarde dat hij dezelfde redenen had opgegeven voor de Deense als voor de Belgische autoriteiten (CGVS verhoor, p. 7). Indien verzoeker effectief het gevoel had dat zijn rechten in Denemarken niet gerespecteerd werden, ziet de Raad niet in waarom hij dit tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud niet heeft aangekaart. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoeker bovendien geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen die hij had afgelegd ten aanzien van de Deense autoriteiten (CGVS verhoor 2, p. 14-15) en kwam hij niet verder dan te stellen dat zijn verklaringen, zoals blijken uit het Deense asieldossier niet correct zijn. Gevraagd om dit te verklaren, stelde verzoeker louter wat volgt: *"Ik ben even verbaasd, in Denemarken krijg je geen kopie om dan opmerkingen te geven zoals hier en daar zeiden ze ook eerst dat het werd geaccepteerd en dan zeiden ze van niet. Ik ben even verbaasd als u"* (CGVS verhoor 2, p. 15). Verzoeker maakte ook toen geen gewag van de problemen die hij pas voor het eerst uiteenzet in het verzoekschrift en die hij verder ook niet staft. Dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om geen opmerkingen te formuleren na afloop van zijn verhoor door de Deense asielinstanties is strijdig met de inhoud van Deense asieldossier. De Raad stelt vast dat verzoeker wel degelijk de mogelijkheid werd geboden op na afloop van het verhoor opmerkingen te formuleren en dat verzoeker hiervan ook gebruik maakte (Aanvullende nota CGVS, vertaling Deens dossier, getiteld "rapport van goederen in bewaring", p. 9 van 14: *"Opmerkingen om af te sluiten: Op de vraag of de verzoeker iets wil toevoegen, legt de verzoeker een kopie van een document voor; het was van de tijd toen de verzoeker 6 jaar oud was en werd gevaccineerd(...)"*). Zijn betoog in het verzoekschrift gaat niet verder dan het formuleren van *post factum* kritiek ten aanzien van de Deense asielprocedure, en is aldus niet van die aard om de weerhouden tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas, enerzijds ten aanzien van de Deense asielautoriteiten en anderzijds tussen de twee persoonlijke onderhouden bij het CGVS en de DVZ onderling, te weerleggen. Uit lezing van het Deense asieldossier blijkt wel degelijk dat verzoeker verklaarde dat hij zijn eerste paspoort kreeg toen hij 18-19 jaar was, dat hij als politieagent gewerkt heeft in Qatar, waarbij hij verklaarde dat hij een disciplinaire training kreeg die 9 maanden duurde en deel uitmaakte van een veiligheidspatrouille (Aanvullende nota CGVS d.d. 02/08/2022, vertaling Deens dossier, getiteld "rapport van goederen in bewaring", p. 3 van 14). Gevraagd naar de procedure voor het verkrijgen van een Nigeriaans paspoort in Saoedi-Arabië lichtte verzoeker toe dat hij naar de ambassade diende te gaan waar hij een formulier moest invullen en dan één à twee maanden diende te wachten. Hij verklaarde verder dat hij enkel problemen had toen hij voor de tweede keer een paspoort aanvraag omdat dit een elektronisch paspoort moest zijn en daarom het oude paspoort niet erkend werd, maar dat hij voor zijn paspoort in 2017 geen problemen heeft ondervonden (Aanvullende nota CGVS d.d. 02/08/2022, vertaling Deens dossier, getiteld "rapport van goederen in bewaring", p. 4 van 14). Dergelijke verklaringen komen, zoals de commissaris-generaal terecht motiveerde, niet overeen met wat hij verklaarde ten aanzien van de Belgische asielinstanties, waar hij verklaarde dat hij ongeveer 11 à 12 jaar oud was toen hij zijn paspoort kreeg (CGVS verhoor, 1, p. 7; CGVS verhoor 2, p. 6), dat hij slechts twee paspoorten heeft gehad en geen drie, dat hij nooit als politieagent heeft gewerkt in Qatar maar wel als postbode (CGVS verhoor 2, p. 9) en dat hij het paspoort waarmee hij reisde bekam door het omkopen van een derde persoon, genaamd B. (CGVS verhoor 2, p. 15).

De commissaris-generaal oordeelde gelet op voorgaande op goede gronden wat volgt: *"Zo legde u bij de Deense asielautoriteiten een Nigeriaans paspoort – verstrekt op 29 maart 2017 door het Nigeriaanse consulaat in Jeddah – voor waarvan u bevestigde dat het een echt, legitiem paspoort was. Bovendien stelde u bij de Deense autoriteiten dat u doorheen uw leven drie Nigeriaanse paspoorten heeft gehad en dat u uw eerste paspoort kreeg toen u 18 à 19 jaar oud was. Om dit aan te vragen diende u*

gewoon naar het Nigeriaanse consulaat te gaan in Jeddah en een formulier in te vullen. Hier moesten jullie dan 1 à 2 maanden op wachten. U had geen problemen om de paspoorten aan te vragen, wel waren er bij uw tweede paspoort wat problemen omdat het een elektronische pas moest zijn (zie Deens dossier, p. 4). **Deze verklaringen vallen niet te rijmen met wat u in België verklaarde**, namelijk dat u uw Nigeriaans paspoort éénmaal verlengde – in 2016 of 2017 – en dat u dit steeds deed via een contactpersoon die op de ambassade werkte, Bakran. U stelde tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verder niets af te weten van het proces om het paspoort te verkrijgen – u betaalde Bakran gewoon 1500 Riyal en gaf hem pasfoto's en dan had u drie weken later uw paspoort. Toen u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS werd geconfronteerd met de verklaringen – betreffende de aanvraagprocedure van een paspoort – die u aflegde in het kader van uw Deense VIB-procedure stelde u dat deze niet klopten. U ontkende ook dat u drie paspoorten had gehad (notities van het tweede persoonlijke onderhoud, hierna NPO2, pp. 14-15). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen in Denemarken doet echter geen afbreuk aan bovenstaande tegenstrijdigheid. Bovendien had u volgens uw verklaringen tijdens beide persoonlijk onderhoud op het CGVS uw eerste Nigeriaanse paspoort verkregen toen u ongeveer tien/elf/twaalf jaar oud was (notities van het eerste persoonlijke onderhoud, p. 7, hierna NPO1 ; NPO2, p. 6). Er mag dan ook opgemerkt worden dat u geen duidelijkheid wenste te verschaffen betreffende essentiële informatie – hoeveel, wanneer verkregen, hoe verkregen – gerelateerd aan de Nigeriaanse paspoorten die u (ooit) in uw bezit had. Gezien het cruciale belang van deze documenten voor uw nationaliteitsstatus, zijn deze verklaringen dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw staatloosheid alsook uw algemene geloofwaardigheid.

Er wordt in deze context ook gewezen op het feit dat u bij de Deense autoriteiten stelde – betreffende uw Saudische **verblijfsvergunning** – dat het origineel nog in SA lag (zie Deens dossier, p. 14), terwijl u in België verklaarde dat het origineel hiervan nog in Denemarken lag (NPO1, p. 19). Gezien ook dit een belangrijk document betreft, blijken deze tegenstrijdige verklaringen een verdere negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

In deze context wordt dan ook gewezen op de inconsistente verklaringen die u aflegde met betrekking op uw **beroep**. Zo stelde u voor de Deense autoriteiten dat u als politieagent in Qatar had gewerkt vanaf 5 mei 2014 tot u werd ontslagen in 2017 omdat er een crisis startte tussen SA en Qatar. U stelde dat u in de periode dat u daar werkte als agent steeds van Qatar naar SA reisde met de auto en dat u voor deze reis gebruikmaakte van uw Nigeriaans paspoort (zie Deens dossier, p. 3). Verder verklaarde u in SA gewerkt te hebben in een restaurant, een krantenwinkel, een kledijwinkel en een elektronicazaak (zie Deens dossier, p. 3). Voor de Belgische autoriteiten vermeldde u dat u inderdaad verschillende jobs deed in SA – zoals chauffeur, muzikant, elektricien (NPO1, p. 15), danser, lader en lossen, restaurantmedewerker, verkoper (NPO2, p. 11)– maar u maakte geen melding van uw periode als politieagent in Qatar. Wel stelde u dat u als postbode werkte in Qatar nadat u SA was ontvlucht (NPO2, p.9). Toen u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS werd geconfronteerd met uw uitspraken betreffende uw politiedienst in Qatar in de periode 2014-2017, ontkende u expliciet en stelde u dat u pas in 2016 naar Qatar bent gegaan. Toen de dossierbehandelaar nogmaals een verklaring vroeg, was uw antwoord: “ik ben even verbaasd, in Denemarken krijg je geen kopie om dan de opmerkingen te geven zoals hier en daar zeiden ze ook eerst dat het werd geaccepteerd en dan zeiden ze van niet. Ik ben even verbaasd als u” (NPO2, p. 15). Naast het feit dat uw loutere ontkenning niet voldoende is om de tegenstrijdigheid te verklaren, dient er ook gewezen te worden op het feit dat u wel degelijk opmerkingen kon formuleren na uw interview in Denemarken en dit bovendien ook deed (zie Deens dossier, p. 10). Van iemand die discriminatie inroept als reden voor vertrek uit zijn land van langdurig verblijf mag verwacht worden dat deze duidelijkheid schept over zijn tewerkstelling. Het feit dat u inconsistente en misleidende verklaringen aflegde hieromtrent tast dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid aan.

In deze context mag er ook gewezen worden op het feit dat u geen eenduidige verklaringen aflegde over uw vertrek en **reisweg** uit SA. Zo stelde u dus tijdens het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u in 2016 (NPO2, p. 15)/eind 2016-begin 2017 (NPO2, p. 9) wegvluchtte uit SA. U stelde daarna nog tot april 2018 gewerkt te hebben als postbode in Qatar. Nochtans had u eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaard dat u pas in februari 2018 vertrok uit SA richting Qatar en in april 2018 reeds terug vertrok uit Qatar naar Polen (verklaring DVZ, vraag 37). In Denemarken had u eveneens verklaard in februari 2018 uit SA vertrokken te zijn. U ging via Oman naar Qatar en na twee maanden, toen ze mensen begonnen te ontslaan in Qatar – hoewel u eerder stelde reeds in 2017 ontslagen te zijn – verkreeg u een Schengenvisum voor Polen (Deens dossier, p. 5). Het feit dat u geen consistente verklaringen aflegde over uw vertrek en reisweg uit SA tast uw geloofwaardigheid dan ook nog verder aan.”

Door in het verzoekschrift enerzijds voor te houden dat de weergave van zijn verklaringen inzake zijn Deense verzoek om internationale bescherming berusten op een vergissing en hij er niet goed werd begrepen, maar anderzijds tracht uit te leggen dat hij bij de Belgische autoriteiten niet verklaard heeft dat hij in Qatar was tewerkgesteld als agent omwille van angst, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker opnieuw het geweer van schouder verandert. Dergelijk handelen treedt de vaststelling dat hij geen consistente verklaringen aflegt alleen maar bij. Zijn betoog in het verzoekschrift volstaat wederom niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden te doen opheffen.

Dat verzoeker in het kader van zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan plots onwetend is omtrent zijn afkomst en nationaliteit, terwijl er, zoals *supra* weergegeven, talrijke documenten zijn waaruit zowel zijn eigen Nigeriaanse nationaliteit blijkt als die van zijn ouders en grootouders, is, gelet op voorgaande elementen en de uiteenzetting omtrent het Deense asiëldossier geenszins ernstig en wijst, zoals de commissaris-generaal terecht oordeelde, erop dat verzoeker zowel de Deense als de Belgische asiëlinstanties heeft getracht te misleiden. De Raad benadrukt hierbij dat op een verzoeker om internationale bescherming nochtans de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie omtrent zijn asiëlaanvraag en dus ook omtrent zijn nationaliteit, wat één van de kernelementen uitmaakt op grond waarvan het onderzoek naar de nood om internationale bescherming dient te worden gevoerd.

Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om de volgende pertinente motieven van de commissaris-generaal te weerleggen: *“Zoals eerder aangehaald legde u bij de Deense asiëlautoriteiten – waar u een verzoek om internationale bescherming indiende vooraleer u naar België kwam - een **Nigeriaans paspoort** – verstrekt op 29 maart 2017 door het Nigeriaanse consulaat in Jeddah – voor waarvan u bevestigde dat het een echt, legitiem paspoort was. Bovendien stelde u bij de Deense autoriteiten dat u doorheen uw leven drie Nigeriaanse paspoorten heeft gehad en dat u uw eerste paspoort kreeg toen u 18 à 19 jaar oud was. Om dit aan te vragen diende u gewoon naar het Nigeriaanse consulaat te gaan in Jeddah en een formulier in te vullen. Hier moesten jullie dan 1 à 2 maanden op wachten. U had geen problemen om de paspoorten aan te vragen, wel waren er bij uw tweede paspoort wat problemen omdat het een elektronische pas moest zijn (zie Deens dossier, p. 4). Er wordt nog op gewezen dat u voor de Deense autoriteiten ook een Saudische verblijfskaart voorlegde – waarop uw **nationaliteit** als **Nigeriaan** aangeduid staat – alsook een document van familiesamenstelling – uitgevaardigd door het Saudische Ministerie van Binnenlandse zaken dat eveneens aangeeft dat **u en uw gezin allen de Nigeriaanse nationaliteit bezitten** (Deens dossier, pp. 4;14).*

*Uit verdere navraag bij de Deense autoriteiten bleek bovendien ook nog dat u twee rijbewijzen, een verblijfsvergunning en een militaire identiteitskaart uit Qatar had **waarop eveneens de Nigeriaanse nationaliteit vermeld staat** (zie administratief dossier).*

*Verder wordt er op gewezen dat u bij uw registratie van uw VIB op 28 oktober 2019 verklaarde de **Nigeriaanse nationaliteit** te bezitten (zie enregistrement demande de protection internationale). U legde toen ook zelf een geboorteakte voor, waarop vermeld staat dat u de **Nigeriaanse nationaliteit** bezit. Verder is het zo dat u bij uw initiële verklaring bij de DVZ op 3 december 2019 **zelf stelde dat uw huidige nationaliteit weldegelijk de Nigeriaanse nationaliteit is (en geen andere)** (verklaring DVZ, vraag 6a). Ook op uw bijlage 26 staat genoteerd dat **u de Nigeriaanse nationaliteit bezit**. Ook stelde u bij uw initiële verklaring bij de DVZ op 3 december 2019 dat uw vader, moeder en broers en zussen de **Nigeriaanse nationaliteit** hebben (verklaring DVZ, vragen 13 en 17). Toen u verklaringen aflegde in het kader van de vragenlijst van het CGVS, op 1 oktober 2020, legde u ook nog zelf een document van goed gedrag en zeden van het Saudisch Ministerie van Onderwijs voor waarop de Nigeriaanse nationaliteit eveneens aangegeven is, alsook geboorteverklaringen over u, uw broers en zussen waarop eveneens de Nigeriaanse nationaliteit aangeduid staat. U verklaarde bij de DVZ dat uw paspoort afgaf te Denemarken, u een visum had voor Polen en u Saudi Arabië legaal verliet met het vliegtuig in februari 2018 om naar Qatar te gaan en u Qatar legaal verliet met het vliegtuig in april 2018 om naar Polen te gaan (vragen 28, 29 en 37).*

Tijdens uw persoonlijke onderhouds op het CGVS blijkt u plots quasi totaal onwetend betreffende uw afkomst en nationaliteit, die van uw ouders én die van uw grootouders. Zo verklaarde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud geen nationaliteit te hebben. Evenmin had u er een idee van wanneer u geboren bent (NPO 1, p.8). Ook uw vader zou volgens u geen nationaliteit hebben. Hij zou ook nooit papieren / documenten gehad hebben tot hij een Nigeriaans paspoort ‘kocht’. Of het een officieel paspoort was, wist u niet (NPO 1, p. 10 en NPO 2, p.6). Toen u gevraagd werd welke nationaliteit uw grootvader langs vaders

kant had, gaf u aan dat deze evenmin een nationaliteit had. Aangeven waar of wanneer hij geboren is of wanneer hij overleed kon u niet. U had er geen idee van of hij broers of zussen had. Evenmin had u er een idee van hoe uw grootvader in Saudi-Arabië terechtgekomen is. U wist zelfs niet of hij daar geboren is of hij later naar daar gegaan is. Al even opmerkelijk is dat u aangaf dat uw ouders bovenstaande zaken evenmin wisten. Toen u gevraagd werd naar de nationaliteit van uw grootvader langs moeders kant, gaf u opnieuw aan het niet te weten. U vroeg er ook nooit naar, dit terwijl u nog steeds in contact staat met uw moeder (NPO 1, p.10 en p.12 en NPO 2, p.5-6). Vreemd genoeg gaf u verder aan dat uw moeder over de **Nigeriaanse** nationaliteit beschikt, hoewel ze – net zoals haar ouders - van Soedanese afkomst is (NPO 1, p.11). Toen u erop gewezen werd dat u eerder ooit verklaarde de Saudische nationaliteit te hebben, ontkende u dit en gaf u aan dat u soms als een Saudi behandeld werd (NPO 1, p.9). Langs de andere kant legde u dan weer Saudische verblijfskaarten voor van uzelf, uw vader, uw broer Shadi, uw zussen Shadia en Rucayah waar opnieuw op staat aangegeven dat jullie de **Nigeriaanse nationaliteit** hebben. U verklaarde ook zelf dat ze 'op dit moment' allemaal **Nigeriaan** zijn (NPO 1, p.14). Ook legde u nog een overlijdensakte van uw vader voor waarop eveneens de **Nigeriaanse nationaliteit** vermeld staat.

Daarnaast verklaarde u tijdens de persoonlijke onderhouds op het CGVS ook nog eens dat uw vader, uw moeder en al uw broers en zussen ook een **Nigeriaans paspoort** hadden. U verklaarde dat uw vader deze paspoorten had gekocht via een man die op de ambassade werkte, genaamd Bakran. Echter, zoals eerder aangehaald stelde u in Denemarken dat u hiervoor gewoon naar het Nigeriaanse consulaat-generaal in Jeddah moest, een formulier moest invullen en vervolgens één of twee maanden moest wachten op het paspoort (zie supra). Het feit dat acht personen uit uw familie, zonder problemen, meermaals – tenminste u al zeker – een Nigeriaans paspoort wisten te bemachtigen bij het consulaat-generaal is dan ook een bijkomende sterke indicatie dat u daadwerkelijk van Nigeriaanse origine bent, waartegen uw blote bewering dat u geen nationaliteit zou hebben niet opweegt.

De inconsistente, niet aannemelijke en vage verklaringen die u aflegde betreffende uw afkomst alsook het gebrek aan interesse dat u toonde in uw afkomst komen niet overeen met wat verwacht kan worden van iemand die daadwerkelijk zijn hele leven in SA werd gediscrimineerd omwille van zijn anders zijn.

De andere documenten die u voorlegde alsook uw verklaringen kunnen niet overtuigen van het tegendeel.

Zo stelde u zelf dat u op de accreditering voor het Al-Janadriah festival – neergelegd op 1 oktober 2020 – door de Saudische autoriteiten hier als Saudi werd genoemd omdat u anders niet mocht deelnemen aan het festival (NPO1, p.18). Over het vaccinatiecertificaat stelt u zelf dat ze hier een fout maakten, dat u eigenlijk drie jaar was toen u het vaccin toegediend kreeg en dat u bovendien geen Saudi bent. Betreffende het politierapport dat u voorlegde frappeert het vooreerst dat u geen idee had wat er precies gebeurde of wanneer het precies gebeurde (NPO1, p. 19). Bovendien spreekt het over het feit dat u verloren liep tijdens het Tarawiye-gebed op 19 maart 1997 (11/11/1417 islamitische kalender). Dit gebed vindt echter plaats tijdens de ramadan-maand die in 1997 van 10 januari tot 8 februari liep (zie administratief dossier). Het document vertoont dan ook een frauduleus karakter. Verder mag er ook nog op gewezen worden dat het ongeloofwaardig is dat de Saudische ordediensten een kind met onbekende nationaliteit naar huis zouden brengen - en dus zouden vaststellen dat uw ouders eveneens geen legale documenten hadden – zonder hier enig gevolg aan te geven.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Denemarken waar u eveneens aanhaalde staatloos te zijn. De Deense autoriteiten kwamen ook tot de vaststelling dat **u de Nigeriaanse nationaliteit bezit** en dus niet staatloos bent (zie administratief dossier). Verder wordt nog gewezen op de opmerking van uw raadvrouw die tijdens het tweede persoonlijke onderhoud wees op het feit dat indien wat uit het Deens dossier blijkt correct is, dat het dan nog steeds maar een louter papieren band met Nigeria betreft (NPO2, p. 17). Dit doet echter niets af van het feit dat ten opzichte van Nigeria, het land van nationaliteit, dient beoordeeld te worden.

Gelet op bovenstaande weet u dan ook niet te overtuigen dat u staatloos zou zijn, omdat u en uw familieleden de Nigeriaanse nationaliteit louter 'gekocht' hebben, maar wijst alles er wel op dat u over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt." Voorgaande motieven zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Zij worden niet weerlegd door verzoeker en bijgetreden door de Raad.

Waar verzoeker stelt dat hij een tijd lang in Qatar heeft gewoond, gaat hij eraan voorbij dat ook met betrekking tot zijn verblijfsduur in Qatar, talrijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld (zie supra). In zijn

verzoekschrift onderneemt hij geen enkele poging om de motieven dienaangaande van de commissaris-generaal te weerleggen, waardoor zij worden overgenomen door de Raad. Dat hij zijn originele Saudische verblijfsvergunning en originele verblijfsvergunning overhandigd heeft aan de Deense politie werpt evenmin een ander licht op de pertinente beoordeling van de commissaris-generaal.

Door te blijven ontkennen dat hij de Nigeriaanse nationaliteit heeft, te herhalen dat het gaat om een gekochte nationaliteit en erop te wijzen dat hij naar best vermogen verklaringen heeft afgelegd, maar hij een grote schaamte heeft omwille van zijn slavenafkomst is hij niet in staat om afbreuk te doen aan de motieven van de commissaris-generaal zoals *supra* geciteerd.

Gelet op voorgaande stelt de commissaris-generaal op goede gronden dat de vrees voor vervolging of voor ernstige schade beoordeeld dient te worden met betrekking tot het land van nationaliteit, zijnde Nigeria.

Dat verzoekers geuite vrees ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten geen verband houdt met de criteria uit het Vluchtelingenverdrag wordt op geen enkele wijze betwist. De Raad stelt vast dat verzoeker, ten aanzien van Nigeria verklaarde dat hij er geen banden heeft, dat het er nog slechter is dan in Saudi-Arabië en dat hij er gearresteerd zal worden omdat hij een Nigeriaans paspoort heeft gekocht. Zoals blijkt uit de uiteenzetting *supra* kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij het Nigeriaans paspoort heeft verkregen zonder dat hij over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende vrees voor arrestatie. De pertinente motieven dienaangaande van de commissaris-generaal worden bijgetreden door de Raad en luiden als volgt: *“Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u geopperde vrees bij terugkeer naar Nigeria, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).*

Toen u in de vragenlijst van het CGVS gevraagd werd wat uw vrees bij terugkeer naar Nigeria is, repliceerde u enkel door te stellen dat u geen Nigeriaan bent en het Nigeriaanse paspoort ‘gekocht’ werd (vragenlijst CGVS, dd. 1/10/2020). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u er op wees dat uit elementen in het dossier blijkt dat u over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt en u gevraagd werd wat uw vrees bij terugkeer naar Nigeria is, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u geen Nigeriaan bent en u een paspoort kocht (NPO 2, p.15-16). U verklaarde verder dat u gearresteerd zou worden indien u naar Nigeria zou gaan omdat u een paspoort heeft gekocht, omdat het een vals document betreft (NPO2, p. 16). U stelde echter zelf, in Denemarken en in België, dat het een authentiek paspoort betreft. Bovendien slaagde u er meermaals in om met uw Nigeriaans paspoort te reizen – van SA naar Qatar naar Polen en naar Denemarken. Dat u dit paspoort via omkoping ‘gekocht’ zou hebben, blijft een blote bewering. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat de Nigeriaanse autoriteiten van omkoperij zouden uitgaan. U haalt verder aan dat u zich meer Saudi dan Nigeriaan voelt en dat Nigeria uw land niet is (NPO2, 16-17). Dit betreft echter noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde redenen waarom u asiel aanvraagt en waarom u niet naar Nigeria zou kunnen terugkeren, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria en evenmin haalde u dergelijke feiten aan die u zouden verhinderen om naar Nigeria terug te keren.”

Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de vaststelling dat de door verzoeker neergelegde documenten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker) geen ander licht werpen op bovenvermelde vaststellingen en op het feit dat de Nigeriaanse nationaliteit blijkt uit verschillende documenten die zich in het administratief dossier bevinden. Waar hij in zijn verzoekschrift benadrukt dat in het politierapport als nationaliteit “onbekend” wordt gezet en in het schoolcertificaat de nationaliteit van zijn vader als ook “onbekend” wordt beschreven, herhaalt de Raad dat dergelijke documenten geen afbreuk kan doen aan de Nigeriaanse paspoorten die verzoeker heeft bekomen en de

uiteenzetting dienaangaande *supra*. Het betreffen bovendien documenten die worden opgesteld op basis van informatie gegeven door verzoeker zelf en betreffen geen identiteitsdocumenten zoals een paspoort of een identiteitskaart. Dat het geboortecertificaat een belangrijke indicatie vormt omtrent de waarachtigheid van zijn relaas, kan evenmin voorgaande bevindingen doen ombuigen. Met zijn betoog is hij bovendien niet in staat volgende motieven van de commissaris-generaal te weerleggen: *“De andere documenten die u voorlegde alsook uw verklaringen kunnen niet overtuigen van het tegendeel.*

Zo stelde u zelf dat u op de accreditering voor het Al-Janadriah festival – neergelegd op 1 oktober 2020 – door de Saudische autoriteiten hier als Saudi werd genoemd omdat u anders niet mocht deelnemen aan het festival (NPO1, p.18). Over het vaccinatiecertificaat stelt u zelf dat ze hier een fout maakten, dat u eigenlijk drie jaar was toen u het vaccin toegediend kreeg en dat u bovendien geen Saudi bent. Betreffende het politierapport dat u voorlegde frappeert het vooreerst dat u geen idee had wat er precies gebeurde of wanneer het precies gebeurde (NPO1, p. 19). Bovendien spreekt het over het feit dat u verloren liep tijdens het Tarawiye-gebed op 19 maart 1997 (11/11/1417 islamitische kalender). Dit gebed vindt echter plaats tijdens de ramadan-maand die in 1997 van 10 januari tot 8 februari liep (zie administratief dossier). Het document vertoont dan ook een frauduleus karakter. Verder mag er ook nog op gewezen worden dat het ongeloofwaardig is dat de Saudische ordediensten een kind met onbekende nationaliteit naar huis zouden brengen - en dus zouden vaststellen dat uw ouders eveneens geen legale documenten hadden – zonder hier enig gevolg aan te geven.”

Vorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

4.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.4.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Nigeria zou hebben gekend of zal kennen. Door erop te wijzen dat zijn kwetsbaar profiel niet in overweging werd genomen doet hij aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

4.3.4.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal oordeelt immers op goede gronden dat het aantonen van de werkelijke regio van herkomst binnen Nigeria essentieel is, vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt om zich in zo'n regio te vestigen. Door geen klaarheid te scheppen over zijn regio van herkomst uit Nigeria en zijn gebrekkige medewerking op dit punt en door aldus de kern van zijn asielrelaas te verwijzen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

4.5. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO